

[Jeppesen (Drusebjerg).]

Jeg vil derfor tillade mig at gentage det Spørgsmaal, der blev stillet af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti: Kan man ikke tænke sig at stille Midler til Raadighed, for at det kan ske? Hvis det kun er formelle Hensyn, man ønsker at tage, hvis der kun er det i Vejen, at man ikke ønsker, at de to Brugsformer føres sammen i en og samme Lov — jeg kan nu ikke se, hvad Skade der skulde ske derved —, maa der vel være andre Muligheder, hvorved Pengene kan blive stillet til Raadighed. Jeg vil derfor, som sagt, spørge, om den ærede Ordfører for Venstre ikke kunde tænke sig en saadan Mulighed, hvorved der skabtes Sikkerhed for Erhvervelsen af Jordtilliggender fra store Godser?

Jeg skal i øvrigt give min Tilslutning til den Betragtning, som er fremført fra anden Side, at man bør lade de principielle Betragtninger ligge, indtil den store Reform paa dette Omraade foreligger til Behandling. Men hvis man vil sikre sig Opretholdelsen af den Jordlovgivning, vi nu har, altsaa Bevarelse af status quo, maa man vedtage Regler af den Art, som her er foreslaaet, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg beklager ikke at kunne afgive den samme Tak til de to andre Partiers Ordførere, som ikke har villet give Lovforslaget deres Tilslutning.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) fandt det ganske naturligt, nu da Diskussionen ikke var ført til Ende om de store Lovforslag, der foreligger til Behandling, at man forlængede den gamle Husmandslov. Men saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke fortsætter og siger, at det er lige saa naturligt at fortsætte med Lovgivningen paa det andet Omraade. Jeg har nemlig ikke tidligere hørt, at man fra det ærede Medlems Side vilde mene, at nu burde man standse Udstykningen efter 4. Oktober-Loven. Landstingets Finansudvalg modsatte sig ganske vist for nogen Tid siden at give mig den Bemyndigelse, jeg havde anmodet om til at anvende 4 Mill. Kr. af Jordfondens Midler til Indkøb af Jord til Udstykning efter 4. Oktober-Loven; men naar jeg ser

paa, at tidligere har Tingenes Finansudvalg ikke alene enstemmigt givet Tilslutning til min Forgænger Hr. Madsen-Mygdal, naar han er kommet og har bedt om en lignende Bevilling, men at man ogsaa har givet mig en saadan Bevilling, vil man forstaa, at det forbauser mig i høj Grad. Da man imidlertid skal være uførtroden og ikke give op i første Omgang, gik jeg naturligvis den anden Vej, som min Forgænger Hr. Madsen-Mygdal en Gang er gaaet tidligere, idet han i 1921 gik til Rigsdagen og anmodede om ved særlig Lov at faa 3 Mill. Kr. Da jeg ikke kunde opnaa Bevillingen hos Finansudvalgene, forsøger jeg da nu, om ikke den samlede Rigsdag vil give mig en saadan Bemyndigelse, thi det forekommer mig ganske mærkeligt, at man nu her i Tinget skulde nægte mig Midler til Udstykning, som man tidligere gentagne Gange har givet. Det ærede Medlem vilde henvise til Købet af Boller og de 10 Mill. Kr. til Udstykning i Sønderjylland som værende af den Beskaffenhed, at det var unødvendigt at foretage Indkøb af mere Jord fra Statens Side. Men en saadan Udtalelse af det ærede Medlem har jeg noget vanskeligt ved at forstaa. Jeg har hidtil troet, at det ærede Medlem fulgte meget godt med i Udstykningsbevægelsen her i Landet. Hvis han gør det, hvad jeg altsaa troede, vil det være ham bekendt, at der er en meget stor Trang til Jord hos Ungdommen, selv efter at vi har købt Boller, og efter at de 10 Mill. Kr. er bevilget for Sønderjyllands Vedkommende. Der er ingen Tvivl om, at selv om vi køber Jord for de 4 Mill. Kr. i Sommer, indtil Rigsdagen kommer ind igen, vil der melde sig mange flere Ansøgere til den Jord, der saaledes bliver indkøbt, end man kan imødekomme med de 4 Mill. Kr.

Det ærede Medlem udtalte, at naar Venstre i sin Tid var gaaet med til Udstykning af Lens- og Præstegaardsjorden efter 4. Oktober-Lovens Principper, var det kun en Tilslutning, der gjaldt for denne offentlige Jord. Det kan ikke være rigtigt. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at alle Partier her paa Rigsdagen tidligere har været med til at bevilge 8 Mill. Kr. til Indkøb af Jord i privat Eje, enten ved særlig Lov eller ved Tilslutning fra Finansudvalgene. Det kan altsaa ikke være noget Princip for Venstre, det kan ikke være saaledes, at dets Tilslutning kun gælder den Jord, som tidligere har været i offentligt Eje, for saa kunde man ikke